

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **A. M. S.,**
nar.,
státní příslušnost: Etiopská federativní demokratická republika,
bytem ,
zastoupen Mgr. Tomášem Císařem, advokátem,
sídlem Vinohradská 22, Praha 2,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2020, č. j. OAM-162/LE-LE21-ZA08-R2-2014,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12 – 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

2. Žalobce namítá nezákonnost rozhodnutí, nebyl podle něj spolehlivě zjištěn stav věci. Rozhodnutí není náležitě odůvodněno ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu, v tom spatřuje žalobce nepřezkoumatelnost. Dále namítá nedostatečné posouzení jednotlivých důvodů pro udělení azylu. Odůvodnění je rozsáhlé, avšak neobsahuje adekvátní reakci správního orgánu, který prakticky nezohledňuje shromážděné podklady a tyto neváže k aktuální situaci žalobce. Co se týče posouzení možnosti udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, má žalobce za to, že závěry správního orgánu jsou protichůdné, správní orgán se snažil nalézt jakýkoli rozpor v jeho výpovědi, přestože dřívější zrušující rozsudek naznačoval, že jeho výpověď je třeba brát jako věrohodnou. Na základě ojedinělé zprávy MZV z února 2020 a zprávy jakési rakouské organizace z roku 2019 žalovaný dospěl k závěru, že Etiopie je v zásadě bezpečnou zemí se stabilním politickým zázemím a že žalobci při návratu nic nehrozí, s čímž žalobce nesouhlasí. Žalobce při pohovorech upozorňoval na svou složitou životní situaci, kdy byl za svou protivládní činnost vyšetřován policií (držen v detenci) a všechny osoby náležející do jeho skupiny byly nějakým způsobem postiženy. Jeho příběh byl řečen správnímu orgánu detailně několikrát, výpovědi byly konzistentní s výjimkou několika rozdílů v časových údajích, což bylo zapříčiněno zejména časovým odstupem. Žalobce má za to, že prokázal důvodnost nároku na udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, ve vlasti již byl za uplatňování politických práv pronásledován a v případě návratu mu dle jeho názoru hrozí další persekuce. Předestřel konkrétní příběh. K tomu poukázal na metodickou Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků vydanou Úřadem vysokého komisaře pro uprchlíky OSN v roce 1992.
3. Stěžejní argument pro neudělení azylu byl, že údajně nastaly v zemi původu žalobce takové kladné změny, že v podstatě vylučují udělení azylu dle uvedeného ustanovení. Žalobce se k těmto závěrům, které mu byly předestírány již v pohovoru, vyjadřoval tak, že z jeho zkušeností a informací od rodiny a přátel přímo z Etiopie plyne, že je nutno na takové závěry nazírat se značnou skepsí, jde spíše o marketing vládnoucí síly. Pro běžnou populaci je politika státu stále značně restriktivní. Na toto správní orgán nereagoval, je dle něj nutno posuzovat stav bezpečnosti dané země k datu rozhodnutí, nikoliv do minulosti. Dle žalovaného je třeba zohlednit vývoj od přítomnosti do budoucnosti, dle tohoto závěru by veškerá příkoří, která žalobce v průběhu cca pěti let uváděl, byla bezpředmětná, neboť země je nyní bezpečná. Tento závěr postrádá oporu ve spise a je nepřezkoumatelný, spisový materiál nedisponuje žádným důkazem, na základě kterého by bylo možné usuzovat buď i o náznu stability a kladného vývoje v zemi původu žalobce. Žalobce je přesvědčen, že správní orgán pochybil, pokud odmítl poskytnutí azylu a nerespektoval závazné pokyny NSS dle rozsudku ze dne 17. 4. 2019, č. j. 6 Azs 331/2018. Bylo jeho povinností ověřit skutečný a aktuální stav věci, tj. aktuální a trvající stav v zemi.
4. Ve vztahu k posouzení možnosti udělení politického azylu nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, tvrzení žalobce byla bagatelizována, nebyla dostatečně ověřena jejich relevance. Uváděné skutečnosti svědčí pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. K tomu žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 423/2004 – 81 a odbornou literaturu (G. S. Goodwin-Gill: The Refugee in International Law, str. 49). Podle tam uvedených úvah může být problematické shledat odůvodněné obavy z pronásledování u osob, jež své politické názory seznatelně nevyjádřily, ovšem pokud byly vyjádřeny a pokud žadatel či jiné osoby v obdobném postavení utrpěly újmu či byly vystaveny Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

výhrůžce represivních opatření, pak lze shledat odůvodněný strach. Již samo zapojení žalobce do protivládní činnosti je zjevně způsobilé být důvodem pro udělení azylu, navíc s ohledem na rozsah persekuce, které byli (a dle žalobce stále jsou) v domovské vlasti všichni odpůrci režimu vystaveni, což vyplývá i z podkladů založených ve správním spise.

5. I kdyby nebyly zjištěny informace, pokud jde o azylové důvody dle § 12 zákona o azylu, byly prokázány důvody zvláštního žretele hodné pro udělení azylu dle § 14 zákona o azylu. Žalobce popsal, že po zatčení pro své protivládní aktivity byl uvězněn, mučen i podroben jinému ponižujícímu zacházení. Stejně jako podklady založené ve správním spise potvrzuje i sdělení žalobce, že situace ve vězeních je velice špatná a mučení je běžně užíváno policií jako vyšetřovací prostředek. Špatná je situace osob, které se jakýmkoliv způsobem ožívají proti politice současné vládní garnitury. Správní orgán má tvrzení žalobce za nevěrohodná, otázka relevantnosti udělení azylu z důvodů zvláštního žretele hodných je nasnadě. K tomu navíc přistupuje zjištění, jaké postupy aplikují represivní složky, jsou na místě obavy o žalobce. Je zde hrozba vážné újmy.
6. Správní orgán dále posuzoval možnost důvodnosti udělení doplňkové ochrany. Žalobce poukázal na rozhodnutí NSS č. j. 2 Azs 71/2006 – 82. Nemusí a ani nemůže být postaveno na jisto, že žalobce bude vystaven mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestu, ale je nutno zkoumat, zda existuje skutečně odůvodněné a reálné nebezpečí, že žalobci tato újma hrozí. S odkazem na podklady založené ve správním spisu (zejména pak zpráva Human Rights Watch) žalobce konstatuje, že nelze ani nyní vyloučit, že po návratu do vlasti mu hrozí persekuce ze strany státních orgánů, ať již v podobě systematického pronásledování nebo věznění v nelidských podmínkách. Odůvodnění správního orgánu je za nedostatečné. Správní orgán přijímá informace o změně režimu tak, aby odůvodnil své negativní rozhodnutí, jedná se přitom dle žalobce v zemi o krátkodobou změnu. Právě s ohledem na tuto krátkodobost v kontrastu s velmi dlouhou dobou značně totalitářské politiky domovské země, je žalobce názoru, že důkazy (tj. toliko dvě nepříliš aktuální a podrobné zprávy s poněkud odlišným zaměřením) nejsou způsobilé být důkazem pro tvrzení správního orgánu o nedůvodnosti žádné z forem mezinárodní ochrany z důvodu pomínutí hrozeb a bezpečnosti země pro futuro. Právě institut doplňkové, tj. dočasné, mezinárodní ochrany se nabízí k tomu, aby tato ochrana byla udělena osobám v takových situacích, kdy jsou pochybnosti o situaci v dané zemi, kdy je tamní situace dynamická, není ale známo jak a na jak dlouho. Tyto pochybnosti jsou v případě Etiopie na místě. Žalovaný by měl prezentovat širší úvahu a větší počet podrobnějších podkladů k situaci v zemi, neboť nedávná minulost svědčí o tom, že tamní poměry měly na život žalobce drtivý dopad. Stávající odůvodnění je nepřezkoumatelné, neboť nebyl řádně zjištěn skutečný stav věci. Odkázal k tomu na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 60/2006 – 46 a závěry Ústavního soudu (např. nález ze dne 20. 6. 1995, sp. zn. III. ÚS 84/94, zveřejněný pod č. 34/1995 Sb. ÚS, nález ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, zveřejněný pod č. 85/1997 Sb. ÚS), o něž svá rozhodnutí opírá v mnoha případech i Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č. j. 8 Afs 75/2005 -130.
7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce uvedl a shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem případu a je patřičným způsobem odůvodněno. Poukázal na to, že právní zástupce byl seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí, v písemném vyjádření poté navrhl zařadit mezi podklady překlady dvou listin a navrhl překlad dalších podkladů.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Doložil, že žalobce v ČR studuje a navrhl provést doplňující pohovor. Navrhl vypracování aktuální zprávy o situaci v zemi. K dalšímu úkonu seznámení s doplněnými podklady se již nedostavil. Co se týče žalobcova nesouhlasu se závěrem žalovaného, dle kterého v Etiopii nastaly kladné změny, které udělení azylu vylučují, pak vzhledem k politickým změnám, které v Etiopii probíhají od června 2018 a které potvrzují mezinárodní lidskoprávní organizace, je zřejmé, že v Etiopii došlo k zásadní změně na poli politických práv a svobod. Po politických změnách z roku 2018 dospěl žalovaný k závěru, že žalobce svou údajnou politickou činností nenaplnuje v dané době důvody pro udělení azylu. I po odhlédnutí od pochybností o samotné žalobcově politické aktivitě již samotná skutečnost změny politické situace v Etiopii vylučuje možnost udělit azyl z důvodu pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod. Aktivitu, o které žalobce v průběhu řízení hovořil, již nejsou ze strany etiopských státních orgánů sankcionovány. K tvrzení žalobce, že i kdyby azylové důvody dle § 12 zákona o azylu naplněny nebyly, prokazatelně existují skutečnosti, které zakládají důvod pro udělení humanitárního azylu, žalovaný uvedl, že humanitární azyl je výjimečným institutem, v případě žalobce pro jeho udělení situace nenastala. K námitce žalobce, že mu měla být udělena doplňková ochrana a že se správní orgán touto možností nezabýval, žalovaný uvádí, doplňkovou ochranu lze udělit v případě nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu, pouze pokud takové nebezpečí reálně a bezprostředně hrozí, nikoli tam, kde vůbec nastat nemusí či může nastat jedině v případě přidružení se jiných okolností nebo skutečností, které dosud nelze předjímat.

8. Z obsahu spisového materiálu, vyplynuly následující, pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
9. Žalobce dne 29. 7. 2014 požádal o udělení mezinárodní ochrany, v žádosti sdělil, že jeho národnost je etiopská, náboženským vyznáním je muslim, je členem strany Ginbot 7 (7. května), vystudoval VŠ, pracoval ve státním zdravotním úřadu v Etiopii, od roku 2009 žil v Addis Abbebě, narodil se ve městě Bahir Dar, kde žije jeho rodina. Vlast opustil dne 5. 9. 2013 z politických a náboženských důvodů. K náboženským důvodům upřesnil, že je obecně známo, že stát intervnuje do náboženských záležitostí. Vláda chce prosadit své lidi do náboženského vedení. Konflikt se rozšířil a většina náboženských vůdců je ve vězení. Panuje tam dlouho neklid. Pokud někdo neakceptuje vládní nařízení, nemůže praktikovat muslimskou víru. Kvůli tomu se rozhodl zapojit do politické aktivity v uvedené straně, která byla označena jako teroristická organizace. Jelikož jde o ilegální organizaci, jsou aktivity riskantní. Členové i podporovatelé strany jsou trestáni dle zákona a zatýkáni nejen v Etiopii, ale i v dalších zemích. Nedávno v Jemenu zatkli generálního sekretáře strany. Žalobce politickou aktivitu dělal přes lidi, kteří také byli členy. V roce 2005 při volbách zemřelo při demonstracích hodně lidí, mj. i sestra žalobce. Žalobce z obav ze zatýkání a obav o život žádá o udělení mezinárodní ochrany. Ve vlasti mu v nepřítomnosti při prohlídce vzali veškeré dokumenty, které nestačil schovat, a počítač. Chce studovat a pokračovat v procesu nastolení demokracie v Etiopii. Trestní stíhání proti němu nebylo a není vedeno. Byl 6 týdnů zatčen, propuštěn byl po zaplacení pokuty. Spolupracoval se stranou organizující demonstrace. Je na něj vydán zatykač, který má u sebe, čeká jej vězení, mučení či uložení trestu smrti. Jednání se žalobcem od počátku probíhala za přítomnosti tlumočníka do jazyka amharského.
10. Při pohovoru dne 29. 7. 2014 sdělil, že po prohlídce jeho bytu ve vlasti se cítil v nebezpečí. Přes strýce se mu podařilo zajistit odchod ze země. Ve vlasti probíhají demonstrace věřících Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

proti vládě, která se vměšuje do záležitostí víry. Zvolili 17 zástupců pro jednání s vládou, ti byli ve vězení a souzení. Demonstrace jsou ilegální, žalobce byl zatčen v červenci 2011 na 6 dnů v měště v Addis Abebě. Zatkli jej, když připravoval akci. Spolu s ním zatkli spoustu dalších. Byl varován, aby se již podobných akcí neúčastnil. Poté již problémy neměl. Cílem politické strany, které je členem, je nastolit vládu, která reprezentuje etiopský lid, a to i násilným způsobem. Žalobce je v podstatě proti násilí, ale současnou vládu je dle něj třeba svrhnout různými prostředky. Do strany vstoupil v roce 2013. Úkolem žalobce v rámci strany Ginbot 7 bylo šířit informace mezi veřejnost, neboť jinak má všechny informace vláda, média jsou pod její kontrolou. Informovali třeba o etnických konfliktech. Druhým úkolem bylo získávání členů. Žalobce dále zmínil vrcholné představitele strany. V rámci strany se zakládá ozbrojená složka v Eritrei. Dne 5. 9. 2013 došlo k jeho domovní prohlídce, nebyl doma, byl v práci. Měl novou práci, ve staré již nemohl pracovat. Pracoval původně ve vládním zdravotním úřadu. K tomu předložil kopii zákazu. Zatčen byl vlastně dvakrát, poprvé na šest dní v červenci 2011, za demonstraci byl zatčen v dubnu 2012. Bylo to za spolupráci se stranou Blue Party, která organizovala demonstrace. Zatčení proběhlo tak, že se účastnil školení v nadaci a byl zatčen osobami v civilu. Byl ve vězení ve vojenské škole na 6 týdnů. Byl propuštěn po zaplacení pokuty. Po propuštění ze zdravotního úřadu pracoval v nevládní organizaci, která spolupracovala se státním orgánem, a ve které jej již znali. O domovní prohlídce se dozvěděl od majitelky bytu, poté se domů nevrátil a jel k příbuzným. Pomáhal mu strýc.

11. Dne 4. 1. 2017 v rámci doplňujícího pohovoru žalobce sdělil, že vlast opustil v září 2013, vystudoval VŠ, pracoval jako hygienik, poté byl nucen vycestovat. Bylo to z politických důvodů, vláda se vměšuje do náboženských otázek, na shromáždění došlo k hromadnému zatýkání. Krátkodobě byl v ČR na turistické vízum, poté se vrátil do vlasti, kde jej hledali doma, proto poté odjel nelegální cestou. Ve vlasti byl dvakrát zatčen. Poprvé za názor, že politika nesmí zasahovat do náboženství, jednalo se o demonstraci, šlo o masové zatýkání. Byl zatčen jeden týden. Podruhé byl zatčen v souvislosti s roznášením letáků Blue Party, a to na dva měsíce. Zatčen byl v roce 2012 (prosinec) a 2013 (květen, červen). Trestní stíhání zahájeno nebylo, došlo ale k mučení. Po druhém věznění se politicky angažoval v Blue Party, viděl, že náboženská cesta nikam nevede, je v kontaktu s Ginbot 7. Pouze se zapojil, není členem. Členové strany GS jsou na černé listině, musel rychle opustit zemi, protože měl materiály této strany. Situace v zemi se od té doby zhoršila až k výjimečnému stavu. V místě, kde se žalobce narodil, bylo zastřeleno vládními jednotkami bezdůvodně 47 lidí. Hrozí mu vězení či trest smrti.
12. Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 3. 2017, č. j. OAM-162/LE-LE21-ZA08-2014, mu nebyla udělena. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, která byla rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 9. 2018, č. j. 29 Az 33/2017-77 zamítnuta. Následně byl tento rozsudek zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 331/2018-34 ze dne 17. 4. 2019.
13. V rámci doplňujícího pohovoru dne 5. 6. 2019 žalobce sdělil, že se na jeho situaci nic nezměnilo, stále žádá z politických důvodů. Na svých výpovědích trvá, situace ve vlasti se zhoršila. Potvrdil, že se dříve angažoval ve straně Blue Party a byl v kontaktu se stranu Ginbot 7, s oběma ale již ztratil kontakt. Žalovaný poukázal na zrušení výjimečného stavu v Etiopii v červnu 2018, návrat opozice do vlasti či propuštění politických vězňů. Podle žalobce se jedná o kroky vlády činěné pouze za účelem zlepšení image, ke změnám v Etiopii nedošlo. Podle žalobce není změna ani propuštění čelních představitelů strany Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Ginbot 7, tito lidé nic neprovedli, pouze byli proti vládě. Lidé mluvící o změně jsou ve vězení a potlačováni. Ke sdělení žalovaného o tom, že hnutí Ginbot 7 opustilo v září vojenskou základnu v Eritrei žalobce uvedl, že Eritrea a Etiopie mají uzavřené hranice. Žalobce nepovažuje za relevantní ani žalovaným sdělené skutečnosti o tom, že dřívější opozice byla přizvána k politickému dialogu, strany již nejsou považovány za teroristické. Dle žalobce se jedná o mezinárodní tlak, tzv. volní lidé nemohou nic dělat. Situace v zemi se naopak zhoršila. V zemi probíhá etnický konflikt, lidé jsou vyháněni z míst, kde roky žili, přičemž etnika žijí všude a není místo, kde by to bylo etnicky jednotné. Většina Etiopanů nebere změny vážně. O politickou situaci se žalobce zajímá od střední školy, informace čerpá z mezinárodních organizací a má kontakty ve vlasti. Dle něj jsou volné hlavy organizací, ale lidé pod nimi jsou ve vězení, žalobci nebyla zrušena žaloba. Informace čerpá z médií a od známých, kteří se vrátili. Žalovaný poukázal na to, že žalobce členem strany nebyl. Dle něj mají mezinárodní pozornost předáci, některé strany mají poukazovat na trvající věznění členů, mezinárodní společnost má ale jiné informace. Žalobce byl v nejnižším článku, angažoval se v Blue Party, poté v Ginbot 7. Byl zatřen za rozšiřování materiálů Blue Party, po propuštění byl na nejnižším stupni v Ginbot 7, jako kandidát rozšiřoval informace do společnosti, ale nezapojoval se. Žaloba byla za nesouhlas s vládou bez bližšího vysvětlení. Jednalo se o vládní žalobu na opozici snažící se o svržení vlády. Byl dva měsíce vězněn. Byla podána vládní žaloba proti nepořádku. Dalším důvodem bylo, že strana Ginbot 7 byla prohlášena za teroristickou a kdo k ní patřil, byl automaticky obžalován. Konkrétně měl být obžalován za propagaci proti vládě. K opětovnému sdělení žalovaného, že strana již není nadále považována za teroristickou, žalobce nebyl jejím členem, její hlavní představitelé se dobrovolně vrátili do země a zapojili se do politického života, uvedl, že volní jsou pouze hlavní představitelé, zbytek lidí je ve vězení. Ohledně etnického konfliktu uvedl, že vládní politika od počátku destabilizuje stát, lidé se zabíjejí, tři miliony lidí jsou bez domova. Pokud se systém nezmění, nikdo se tomu nevyhne. Žalovaný poukázal na poslední bydliště žalobce v místě s amharskou většinou. Žalobce sdělil, že pochází z Bahir Daru, pracoval v Addis Abebě. Nyní se nenajde jednotné místo, etnika jsou všude. Společnost je naštvaná kvůli vládě. Změna je etnické sestavení vlády, každé etnikum má mít zástupce a ti se hádají. Jediné řešení je změna ústavy a vlády. Ve vlasti se nachází žalobcova rodina, žije v nejistotě ohledně schopnosti vlády zajistit bezpečnost. Vládní složky měly nedávno kontrolovat, kde se žalobce nachází. To mu sdělila rodina. Do vlasti by se vrátil pouze v případě změny vlády, která by zastupovala celou společnost. Plánuje studium.

14. Vzhledem k vývoji v zemi původu od podání žaloby (nová občanská válka) soud shromáždil další podklady veřejně dostupné na internetu, které provedl při jednání dne 22. 2. 2023 za účasti právního zástupce žalobce, aby s ohledem na princip *nonrefoulement*, dle kterého je soud nad rámec v žalobě uplatněných bodů povinen přihlédnout k novým obecně známým skutečnostem, které odpovídaly stavu v okamžiku jeho rozhodování, a zvážit, zda by mohly být relevantní pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany dle zákona o azylu (rozsudek NSS č. j. 10 Azs 325/2020 – 28 a usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Azs 79/2009 - 84). Soud provedl jako důkaz : Etiopské novinky 1. 6. 2018 - Bahir Dar shromáždění za demokracii a změnu v Etiopii, obrovská volební účast; Wikipedie – válka v Tigraji; aktualne.cz 29. 10. 2020 - Rozvrácené státy : Rozbroušená Etiopie zažila obrovské hladomory i invaze kobylek; aktualne.cz 12. 11. 2020 Na prahu občanské války. Etiopský nositel Nobelovy ceny míru vyrazil proti rebelům; Idnes.cz 2. 11. 2021 Válka v Etiopii metastazuje. Boje se blíží k Addis Abebě, vláda mobilizuje; Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

BusinesINFO.cz 15. 6. 2022 – Etiopie; Voxpot 30. 3. 2022 – Zvěrstva v Etiopii mohou skončit. Mluví se o příměří, ale hlad buší na dveře; iRohlas 3. 11. 2022 – Válka v Etiopii je u konce. Po dvou letech konfliktu podepsaly zneprátené strany trvalé příměří; Příčiny, aktéři, průběh a dopady vnitrostátního konfliktu v etiopské Tigraji, bakalářská práce, Sára Tlustá, 2022.

15. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů. Po zhodnocení uvedených skutečností a provedení nového dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
16. Jádrem žalobních námitek je, že se žalobce domnívá, že žalovaný provedl nedostatečné posouzení změn situace v jeho zemi původu, kdy je konkrétně na rozdíl od žalovaného přesvědčen o tom, že žalovaným uváděné změny z roku 2018 nelze přeceňovat a nejednalo se o tak zásadní zlom, za jaký jej žalovaný označuje. Z tohoto důvodu má žalobce za to, že jeho obavy z možných potíží, které by v zemi mohl při návratu mít z důvodu své dřívější politické aktivity, jsou stále aktuální.
17. Žalobci rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 3. 2017, č. j. OAM-162/LE-LE21-ZA08-2014, nebyla mezinárodní ochrana udělena. Následná žaloba proti tomuto rozhodnutí byla Krajským soudem v Hradci Králové zamítnuta (rozhodnutí ze dne 27. 9. 2018, č. j. 29 Az 33/2017-77). Nejvyšší správní soud však následně zrušil (rozsudek č. j. 6 Azs 331/2018-34 ze dne 17. 4. 2019) zmíněné rozhodnutí soudu i dřívější rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný poté provedl doplňující pohovor a opatřil si další aktuální zprávy týkající se situace v Etiopii.
18. Žalovaný po provedení doplňujícího pohovoru a opatření dalších zpráv se v novém rozhodnutí nejprve zabýval možným udělením azylu dle § 12 písm. a) zákona o azylu.
19. Předně poukázal na skutečnost, že v zemi původu žalobce nastaly po odchodu žalobce zásadní změny, které jsou dokumentovány zprávou Rakouského centra pro výzkum a dokumentaci o zemích původu a azylu (ACCORD) z listopadu 2019. Tato zpráva detailně pojednává o situaci v zemi, žalovaný na její závěry obsáhle odkázal. Zpráva zmiňuje mj. ukončení výjimečného stavu, propuštění politických vězňů, okolnosti nástupu nového premiéra. Obdobně poukázal žalovaný na závěry zprávy Švýcarského Státního sekretariátu pro migraci (SEM) ze dne 16. 1. 2019, které rovněž pojednávají o politických změnách v zemi, konkrétně uvádí mj. skutečnost, že strana Ginbot 7 již nadále není v zemi považována za teroristickou. Dle této zprávy v září 2018 opustilo Ginbot 7 oficiálně svou vojenskou základnu v Eritreji, došlo k návratu zpět do Etiopie. Zpráva potvrzuje návrat čelního představitele strany z exilu. Podle zprávy strana v prosinci 2018 avizovala spolupráci ohledně voleb 2020 se stranou EDP, bývalou stranou Unity Party (Andinnet) a Semayawi Parti. Zpráva dále také uvádí, že v první polovině roku 2018 byly osvobozeny tisíce politických vězňů a do Etiopie se vrátila z exilu řada politiků. Podobné informace vyplývají rovněž z další zprávy opatřené žalovaným, zprávy MZV ČR ze dne 21. 2. 2020, podle které například nový premiér povolil návrat řadě představitelů opozičních skupin a hnutí, které předchozí režim považoval za zločinné či teroristické. V zemi došlo k uvolnění poměrů a násilí a represe již nejsou politického charakteru. Zprávy dokládají shodně zlepšení poměrů, ale nevylučují další nepředvídatelný vývoj do budoucna.
20. Soud v tomto ohledu nezjistil pochybení žalovaného, pokud jde o podklady, ze kterých bylo při rozhodování vycházeno. Konkrétně žalovaný použil zmíněné zprávy, tj. zprávu Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Švýcarského Státního sekretariátu pro migraci (SEM) ze dne 16. 1. 2019, zprávu Rakouského centra pro výzkum a dokumentaci o zemích původu a azylu (ACCORD) – hlavní politické události, politická opozice z listopadu 2019, Informaci MZV ČR, č. j. 147762-11/2019-LPTP ze dne 21. 2. 2020. Tyto podklady, ze kterých žalovaný vycházel při posouzení politické a bezpečnostní situace v Etiopii ke dni svého rozhodnutí, považuje soud za dostatečné, úplné a komplexní, pokud jde o popis tamní situace ke dni rozhodnutí, podklady (z let 2019 a 2020) byly v dané době aktuální (rozhodnutí z května 2020). Podklady odpovídají požadavkům § 23c písm. c) zákona o azylu. Nejvyšší správní soud ve vztahu ke shromážděným podkladům v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 – 81 uvedl: „[p]ři používání informací o zemích původu je nutné dodržovat následující pravidla. Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné. Těmto požadavkům podklady žalovaného vyhovují.

21. Soud se v této souvislosti neztotožňuje s názorem žalobce, že se v případě zprávy MZV z února 2020 a zprávy jakési rakouské organizace z roku 2019 mělo jednat o jediné zprávy. Obě tyto zprávy pocházejí od důvěryhodných institucí a zejména obsahují množství zdrojů, ze kterých bylo při jejich vypracování čerpáno. Zprávy žalovaného (včetně zmíněné zprávy Švýcarského Sekretariátu) podávají detailní přehled o situaci v Etiopii v příslušném časovém období a adresně se zaměřují na tamní politickou situaci včetně podrobného popisu vývoje etiopských politických stran, a to včetně stran, se kterými dle svých tvrzení žalobce spolupracoval. Žalovaný si opatřil přílehlé dokumenty, na jejichž základě se mohl zabývat situací žalobce na podkladě konkrétních informací týkajících se mj. i přímo situace jím zmiňovaných politických stran. Soud nedává za pravdu žalobci ani v tom, že by odůvodnění žalovaného bylo rozsáhlé, avšak neobsahovalo adekvátní reakci správního orgánu, který prakticky neměl dle žalobce zohlednit shromážděné podklady a tyto nevázat k aktuální situaci žalobce. Soud má naopak za to, že z odůvodnění žalovaného je zřejmé, že se žalovaný zabýval obecnou politickou a bezpečnostní situací v zemi i individuální situací žalobce, jehož tvrzení žalovaný posuzoval v kontextu zjištěných skutečností.
22. Žalovaný ve svých závěrech také nikterak neakcentoval dlouhodobou stabilitu země, jak uvádí žalobce, naopak si byl vědom krátkodobosti prozatímního trvání změny, nicméně adekvátně s přihlédnutím k zásadnímu významu těchto změn na politický stav v zemi tyto vyhodnotil jako výrazné i s ohledem na tuto jejich krátkodobost, neboť s nástupem nové vlády došlo k celé řadě skutečností potvrzujících změněný stav – propuštění opozičních představitelů, návrat politiků ze zahraničí atd. Soud se s ohledem na obsah materiálů obsahujících informace o zásadní pozitivní politické proměně země ztotožňuje s žalovaným, že tyto bylo na místě zohlednit, neboť změny měly zásadní dopad na posouzení možného pronásledování či postihu žalobce za jeho minulé či případné další politické aktivity v zemi, neboť v Etiopii došlo k předání moci mezi dosud vládoucí mocí a opozicí v širším slova smyslu, přičemž žalobce odvozuje splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany práv k příslušnosti k politické opozici.
23. K námitce, že nebyl žalovaným dostatečně zjištěn skutkový stav a rozhodnutí nebylo náležitě zdůvodněno, soud uvádí, že tyto námitky jako důvodné neposoudil. Žalovaný vycházel při rozhodnutí z tvrzení, která žalobce uváděl v rámci údajů k žádosti a provedených pohovorů, v rámci kterých žalobci byly kladeny adekvátní otázky. Své závěry žalovaný přezkoumatelně, náležitě a srozumitelně odůvodnil. Soud taktéž neshledal, že by řízení bylo vůči žalobci vedeno jakkoli jednostranně či tendenčně.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

24. K tvrzení žalobce o tom, že se ve vězeních stále nachází řada osob a propuštění čelních představitelů za účelem vytvoření pozitivního marketingu ve vztahu k zahraničí soud uvádí, že si je vědom možné obtížné ověřitelnosti toho, kdo byl či nebyl z vězení reálně propuštěn a zda došlo k propuštění skutečně všech osob, které byly v souvislosti se svou opoziční politickou aktivitou postiženy. Posouzení žalovaného má v tomto směru své limity a nemůže sahát do hloubky jdoucí výrazně nad rámec takových zpráv a zjištění. Zprávy žalovaného nicméně jednoznačně a shodně dokládají výrazné zlepšení tamní situace a rovněž obdobně dokumentují propuštění celé řady osob, které se angažovaly v opozičních aktivitách. Zpráva Švýcarského sekretariátu konkrétně pojednává o tom, že v první polovině roku 2018 byly osvobozeny tisíce politických vězňů a do Etiopie se vrátilo bez problémů mnoho prominentních exilových politiků. Dle zpráv došlo k tomu, že činnost opozice byla shledána legální, byla připuštěna k dialogu. Ostatně ani sám žalobce v tomto ohledu neuvedl žádné bližší skutečnosti, pouze obecně zmínil, že dle jeho informací stále je v zemi uvězněna řada osob a ve skutečnosti nedošlo k tak zásadním změnám, jak uvádějí zprávy žalovaného. Žalobce žalovanému k tomuto rovněž sdělil, že informace o těchto záležitostech čerpá zprostředkovaně z vlastních zdrojů, kterými jsou mj. mezinárodní organizace a kontakty ve vlasti. Aniž by soud jakkoli takové zdroje žalobce zpochybňoval, vnímá je v jejich úplnosti a komplexnosti jako nesrovnatelné s možnostmi a materiály žalovaného, který vycházel z aktuálních zpráv důvěryhodných organizací.
25. Soud je proto toho názoru, že přestože nelze vyloučit, že v době před vydáním napadeného rozhodnutí, konkrétně v době před politickými změnami mohlo být zapojení žalobce do protivládní činnosti způsobilé být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, tato situace doznala v zemi po roce 2018 zásadních změn ve „prospěch“ popření obav žalobce z návratu do země původu.
26. Soud neshledal, že by se žalovaný k těmto změnám v zemi stavěl bezelstně, jak se domnívá žalobce, naopak vycházel z řádných aktuálních zpráv o zemi původu a byl si vědom možné krátkodobosti daného stavu. Soud nepopírá, že stav v zemi zůstává nepochybně i nadále dramatický a nedošlo k vyřešení všech problémů, nicméně zprávy žalovaného považuje za jednoznačně prokazující pozitivní vývoj ke dni vydání rozhodnutí. Přes krátkodobost změn ke dni vydání rozhodnutí byl zřejmý jejich zásadní význam, přestože zprávy také uvádí, že nelze vyloučit další zásadní vývoj v zemi, který nebylo možné předjímat.
27. V této souvislosti soud uvádí, že vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Nad rámec uvedeného poukazuje na to, že si je vědom toho, že po vydání rozhodnutí žalovaného došlo v Etiopii k dalšímu výraznému a turbulentnímu vývoji, kdy konkrétně došlo k vyostření konfliktu v zemi a následnému příměří, nicméně považuje vůči žalobci za podstatné, že tento další vývoj na závěrech žalovaného učiněných v jeho rozhodnutí nic nemění, neboť naopak další vývoj v zemi, resp. stav ke dni rozhodování soudu potvrdil úvahy žalovaného o absenci nebezpečí újmy žalobci v zemi původu. Žalobce soudu v rámci žádného podání na další změny v zemi, které by jej měly jakkoli negativně ovlivnit nad rámec dříve uváděných skutečností, nepoukázal. Další vývoj v zemi sice přerostl v konflikt, nicméně z ničeho nevyplývá, že by tento konflikt měl žalobce ovlivnit nad rámec dříve tvrzených skutečností. Jednalo se o konflikt v souvislosti s etnickými vztahy v zemi, kdy již v době vydání žalovaného existovaly v tomto ohledu problémy, které žalovaný do svého rozhodnutí již měl možnost částečně obsáhnout a také obsáhl s tím, že nebylo možné vyloučit zásadnější problémy do

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

budoucná, které bohužel skutečně nastaly, nicméně tyto problémy žalovaný neshledal vůči žalobci za důvod pro udělení mezinárodní ochrany, přičemž soud má za to, že ani další vývoj v zemi se žalobce přímo v tomto ohledu nedotýká (viz. bod 55 a 56 odůvodnění).

28. Žalobce uváděl jako důvody, pro které by mu měla být udělena mezinárodní ochrana po celou dobu své politické aktivity v rámci dvou opozičních stran, kdy jedna z nich byla dříve považována za teroristickou. Žalovaným však bylo zjištěno, že strana, kterou žalobce podporoval a které se toto označení týkalo, nadále již za teroristickou označena není, došlo ke změně přístupu k opozičním politikům. Zmíněná zpráva Accord obsahuje detailní informace ohledně Hnutí Ginbot 7, které je dle ní také známé jako G7, Arbegnoch Ginbot 7, Patriotic Ginbot 7 či PG7.
29. Zpráva Accord konkrétně zmiňuje, že v září 2018 uveřejnil o hnutí G7 zprávu internetový zpravodajský portál Borkena. V té mj. uvedl, že toto hnutí je jednou z předních etiopských opozičních skupin, snaží se uskutečnit v Etiopii demokratickou změnu a k dosažení svého cíle využívá ozbrojené i nenásilné strategie. Předseda a tajemník hnutí byli v nepřítomnosti odsouzeni k trestu smrti. V roce 2014 byl tajemník hnutí unesen z Jemenu, když cestoval do Eritreje, kde se nacházela základna ozbrojeného křídla hnutí. Byl umístěn do cely smrti a držen na samotce nejméně rok. V roce 2018 byl propuštěn, to vyvolalo prudké spory uvnitř vládnoucí strany. Předseda vlády Abiy Ahmed následně vyzval všechny ozbrojené opoziční skupiny, aby ukončily svůj ozbrojený boj, vrátily se do Etiopie a tam vyvíjely pokojné a zákonné úsilí.
30. Dle zprávy dále v lednu 2018 uveřejnila BBC zprávu, že 30 údajných členů hnutí bylo odsouzeno k trestům odnětí svobody na 15 až 18 let. Soudy poslaly do vězení další desítky osob kvůli vazbám na tuto skupinu. V červnu uveřejnila BBC zprávu, že hnutí pozastavilo svůj ozbrojený odpor proti vládě. Dle zprávy také televizní stanice Africanews uvedla, že hnutí oznámilo, že jednostranně pozastavilo všechny akce využívající střelné zbraně. Z tohoto článku dále plyne, že hnutí mělo základnu v sousední Eritreji s tím, že ozbrojené akce hnutí měly za účel bránit lidi před násilí páchaném režimem strany TPLF – Tigrajské lidové osvobozené fronty. Hnutí mělo dle článku také prohlásit, že se chce vrátit do Etiopie, aby tam mohlo vyvíjet pokojné snahy. Čelný představitel hnutí uvedl, že k těmto krokům vedly hnutí reformy provedené novým předsedou vlády Abiyem Ahmedem.
31. Dle zprávy parlament dne 5. 7. 2018 vyškrtl hnutí Ginbot 7 ze seznamu teroristických organizací (dokumentováno MZV USA ze dne 13. 3. 2019, Al Jazeera ze dne 5. 7. 2018, Africanews téhož dne). Dle zprávy se v září 2018 hnutí vrátilo do Etiopie a bylo přivítáno vládními činiteli. Následně se od hnutí Ginbot 7 odštěpilo hnutí Arbegnoch Ginbar z důvodu neshod ve vedení a finančních záležitostech.
32. Dle zprávy poskytl o tomto informaci server Borkena, který uvedl, že hnutí Arbegnoch Ginbot 7 bylo koalici dvou opozičních stran, které působily v Eritreji, jednalo se o skupiny Arbegnoch Ginbar a Ginbot 7. Skupina Ginbot 7 má značnou základnu příznivců ve velkých městech ve většině části Etiopie, skupina Arbegnoch Ginbar byla většinou aktivní jako skupina ozbrojených vzbouřenců působící v severních částech Etiopie.
33. Podle zprávy dále uveřejnila v lednu 2019 FBC zprávu, že strana Semayawi (Modrá strana), Etiopská demokratická strana EDP a Patriotic Ginbot 7 a Strana Jednoty UP oznámily, že zakládají novou stranu, která má vzniknout na sklonku března 2019. V květnu 2019 referoval FBC o vzniku nové strany vytvořené ze sedmi opozičních stran. Tato nová strana nazvaná Etiopští občané za sociální spravedlnost se skládá z hnutí Ginbot 7, EDP, Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Panetiopské demokratické strany AEDP, Modré strany, Strany nové generace NGP, Gambelského regionálního hnutí GRM a Svornosti pro demokracii a spravedlnost UDJ.

34. V září 2019 se zmínka o vytvoření nové strany objevila také v listu The Reporter Ethiopia, kde jako zkratka pro tuto stranu bylo uvedeno E-ZEMA. Televizní stanice Africanews uveřejnila v květnu 2019 zprávu o vzniku uvedené strany a událostech souvisejících s hnutím Ginbot 7. Bylo uvedeno, že strana Patriotic Ginbot 7 v Etiopii ukončila svou existenci necelý rok poté, co byly její aktivity zlegalizovány vládou v čele s novým premiérem. Tato skupina byla do července 2018 považována vládou za teroristickou organizaci. Parlament odhlasoval zrušení tohoto označení i pro další skupiny – například Oromskou osvobozenickou frontu OLF a Ogadenskou národní osvobozenickou frontu ONLF. Dle státní stanice FBC valné shromáždění PG7 tuto stranu rozpustilo za výhradním účelem založení nové strany. Vedoucí představitelé strany odstoupili ze své funkce, protože jsou držiteli zahraničních cestovních pasů. Tajemníkovi strany byla udělena milost. Dalších 6 zbylých stran rovněž rozhodlo o svém rozpuštění. O vzniku nové strany pojednává například dále zpravodajský časopis Addis Standard.
35. Zpráva zmiňuje dále článek listu The Reporter Ethiopia z května 2019, dle kterého byl stranou Etiopští občané za sociální spravedlnost ECPSJ zvolen do funkce předsedy dřívější předseda hnutí Ginbot 7. Bylo očekáváno, že strana ECPSJ vytvoří v Etiopii hlavní proud v oblasti a stane se úctyhodným soupeřem v dalších volbách.
36. Soud dále uvádí, že žalobce nebyl přímo členem žádné z politických stran, nýbrž byl toliko jejich aktivním podporovatelem. Byť i za takové aktivity byl možný jeho postih, kdy žalobce v rámci posledního pohovoru zmínil, že jej měly ve vlasti hledat státní složky a v zemi došlo ke zhoršení stavu, má soud za to, že z ničeho nevyplývá, že by za nové politické situace měl mít žalobce problémy v souvislosti se svou politickou činností. V rámci nejaktuálnějšího pohovoru žalobce také zmínil, že s žádnou ze stran, se kterými dříve spolupracoval, již není v kontaktu. Dle zprávy Accord navíc došlo k rozpuštění hnutí z důvodu, aby byla posléze založena nová strana. Zpráva konkrétně zmiňuje mj. odštěpení části hnutí - Arbegnoch Ginbar od Ginbot 7 v roce 2018. Uvádí také, že strana Patriotic Ginbot 7 byla rozpuštěna a měla vzniknout nová strana - Etiopští občané za sociální spravedlnost, a to z hnutí Ginbot 7, EDP, Panetiopské demokratické strany AEDP, Modré strany, Strany nové generace NGP, Gambelského regionálního hnutí GRM a Svornosti pro demokracii a spravedlnost UDJ. Zpráva Švýcarského sekretariátu zmiňuje, že strana Ginbot 7 v prosinci 2018 oznámila, že ve volbách 2020 bude spolupracovat se stranami EDP, Andinnet a Semayawi Parti.
37. Z žalobcem uváděných skutečností dle soudu neplyne, že by právě on měl být v zemi po změnách pronásledován. Byť byl za své aktivity v zemi dvakrát před svým odjezdem postížen, bylo tomu tak v době, kdy docházelo k postihování přívrženců opozice, nikoli v době po změnách v roce 2018, které vedly k zásadní změně dosavadního nedemokratického politického systému v Etiopii.
38. Při posledním pohovoru žalovanému žalobce dále sdělil, že dle jeho názoru se v zemi nic nezměnilo a jako problematický označil tamní etnické vztahy, zmínil, že dokud v zemi nedojde ke změně, bude tam situace i nadále dle něj problematická.
39. Žalovaný do svých závěrů, jak soud již uvedl, obsáhl rovněž fakt, že v zemi je problematická situace, pokud jde o tamní etnické problémy, tyto tedy nijak nepopřel. Dle

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

jeho závěrů nicméně žádné zjištěné skutečnosti nesvědčily o tom, že by v důsledku tohoto konfliktu měl být žalobce pronásledován či by mu měla hrozit vážná újma.

40. V souvislosti s posouzením možnosti udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu žalovaný uvedl, že žalobce v průběhu řízení zmínil obavy z etnických konfliktů, lidé podle něj mají být zabíjeni a vyháněni z míst, kde roky žili. Cílem vládní politiky má být destabilizace státu. Žalovaný k tomu však poukázal na to, že žalobce se hlásí k etiopské národnosti bez bližšího určení založeném na etnické příslušnosti. Většina jeho rodiny se nachází v Bahir Daru, hlavním městě svazového Amharského státu, který leží na území obývaném amharskou většinou. Odtud žalobce také pochází. K roli etnicity v Etiopii žalovaný odkázal na zprávu Švýcarského Státního sekretariátu pro migraci. Na podkladě závěrů z této zprávy žalovaný konstatoval, že aniž by chtěl marginalizovat závažnost situace a lokální etnické boje, má etnický nacionalismus v etiopské společnosti hluboké kořeny. Důležitost etnicity dle žalovaného potvrzuje skutečnost, že se tato uvádí i do dokladu totožnosti. Z obsahu zpráv však dle žalovaného nevyplývá, že státní aparát tyto boje přehlíží, že by je vyvolával nebo podporoval. Potíže členů rodiny žalobce žijící ve zmíněném místě mají mít dle tvrzení žalobce povahu absence jistot, nicméně se nejedná o cílené pronásledování rodiny či etnika žalobce, navíc na jeho svazovém území. Žalobce se hlásí k čistě etiopské národnosti, což nijak nezpochybnil a žil v multietnickém městě Addis Abeba.
41. V části týkající se posouzení udělení doplňkové ochrany žalovaný mj. poukázal na závěry zprávy Rakouského centra z listopadu 2019, která cituje nevládní organizaci Human Rights Watch a ze které vyplývá, že v zemi došlo k řadě změn. Důvod pro udělení doplňkové ochrany v tomto kontextu nenalezl.
42. Soud neshledal pochybení žalovaného, pokud jde o posouzení rizik pro žalobce plynoucích z tamního etnického konfliktu. Žalovaný správně uvedl, že se žalobce hlásí k etiopské národnosti, což uvedl ve své žádosti a v průběhu dalšího řízení nic bližšího ohledně této skutečnosti nezmínil, hovořil pouze o politické aktivitě, o problémech v souvislosti se svou etnickou příslušností se nezmiňoval. Až při pohovoru ze dne 5. 6. 2019 poukázal na to, že dokud v zemi nedojde ke skutečným změnám, budou mít lidé problémy. Zmínil neschopnost v zemi zajistit bezpečnost a postižení řady lidí. Etnický konflikt v zemi způsobil dle něj problémy řadě lidí, které připravil konflikt o domov s tím, že tyto problémy okolo konfliktu mohou v zemi postihnout každého atd. Sdělil rovněž, že se tato situace dotýká i jeho rodiny žijící v Etiopii, která se nachází v situaci s absencí jistot. Soud se nicméně shoduje s žalovaným, že tehdejší situace v zemi byla v souvislosti s etnickým konfliktem nepochybně nelehká, nicméně nelze z ničeho vyvodit, že by žalobce měl být v zemi jakkoli postižen v důsledku svého etnického původu. Žalobce pobýval v Addis Abebě a nikdy neuvedl nic o tom, že by měl mít konkrétně on jakékoli potíže s ohledem na svůj etnický amharský původ.
43. Žalovaný neshledal jako důvod pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu ani dřívější potíže žalobce uváděné v souvislosti s jeho náboženskými aktivitami, které žalobce v žalobě nijak nespecifikoval a tím dle soudu neosvědčil, že z důvodu jeho náboženského přesvědčení mu vnikla nebo hrozí újma v zemi původu, kdy z podkladů žalovaného i soudu nevyplývá nebezpečí újmy žalobce ve smyslu zákona o azylu z důvodu **vyznání žalobce**.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

44. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ve věci žalobce mj. zmínil několik konkrétních rozporů, respektive úvah žalovaného, které považoval za nedostatečné. V novém, nyní soudem posuzovaném rozhodnutí žalovaný nespороval politické aktivity žalobce, naopak o tvrzení žalobce opřel své úvahy. Žalovaný poukázal na podstatné politické změny v zemi původu žalobce a zdůvodnění jeho závěrů tak vychází z odlišného stavu v zemi, než který zde byl v době rozhodování NSS, kdy je zjevné, že změny v zemi byly takového charakteru, že v době rozhodování žalovaného byla uvedená strana nejen považována za legální, ale bylo tomu tak ve zcela odlišném politickém prostředí a situaci, kdy již nedocházelo k postihování opozice tak, jako tomu bylo před politickými změnami.
45. Žalovaný uvedl, že žalobce v průběhu řízení tvrdil, že byl ve vlasti členem Ginbot 7 a spolupracoval s uskupením Blue Party. V rámci doplňujícího pohovoru opakovaně popřel členství v Ginbot 7, pouze byl v kontaktu s menším uskupením členů a vlastnil nespecifikované materiály, členem však nebyl. Podporuje naopak ideje Blue Party. Jeho úkolem byla distribuce materiálů G7 a získávání nových členů. Dle své výpovědi ze dne 5. 6. 2019 se měl nejprve angažovat v Blue Party a až později v G7. Měl být zatčen v souvislosti za distribuci materiálů Blue Party. Po propuštění měl kontaktovat stranu G7, kde byl v pozici kandidáta, který rozšiřoval informace. Byl nejnižším článkem ve struktuře strany. Nyní již není ve spojení s žádnou stranou.
46. Soud k tomuto uvádí, že žalobce ve své žádosti uvedl, že byl členem strany Ginbot 7, nicméně později svá tvrzení specifikoval a z jeho výpovědi vyplynulo, že jím přímo nebyl. Z jeho dalších sdělení plyne, že podporoval seskupení Blue Party, za distribuci materiálů ohledně této strany měl být zatčen. Po propuštění měl přes příbuzné kontaktovat stranu Ginbot 7, se kterou měl následně spolupracovat, přičemž měl vypomáhat s distribucí materiálů, šířením informací a získáváním nových členů. Uvedl, že byl „kandidátem“ a že působil na nejnižším stupni této strany. Lze se ztotožnit se závěry žalovaného, že žalobce nebyl přímo členem Ginbot 7, byl toliko úzkým spolupracovníkem, kandidátem a že opakovaně popřel své přímé členství ve straně Ginbot 7. Při pohovoru dne 4. 1. 2017 nekonzistentně uvedl, že po druhém vězení viděl, že náboženská cesta nikam nevede, tak se angažoval v Blue Party, nicméně v rámci nejnovějšího pohovoru již sdělil, že po propuštění z důvodu zatčení za podporu Blue Party podporoval Ginbot 7.
47. V této souvislosti vytkl Nejvyšší správní soud dále žalovanému, že členství či podporu strany Ginbot 7 ze strany žalobce posoudil zjednodušeně. Soud konkrétně uvedl, že: *„Podle Informace MZV ze dne 1. 8. 2014 je Ginbot 7 uskupení, které bylo prohlášeno za teroristickou organizaci, neboť otevřeně vyzývalo k politické změně ozbrojeným způsobem, strana je zakázaná a stoupenci jsou pronásledováni. V případě strany, která je označena vládou za teroristickou, je nicméně třeba se zabývat i otázkou, zda je tak označena legitimně, pokud ano, přicházela by v úvahu aplikace vylučujících klauzulí § 15 a § 15a zákona o azylu.“*
48. Jak bylo uvedeno, bylo zjištěno, že žalobce nebyl sám dle svého sdělení členem Ginbot 7, stranu aktivně podporoval šířením jejích materiálů, kdy byl, jak sám sdělil, v nejnižším článku této strany. Žalovaný v rámci svého odůvodnění nehodnotil, zda byla strana Ginbot 7 dřívejším režimem označena za teroristickou legitimně, nicméně v kontextu politických změn shledal za rozhodné, že v jejich důsledku již strana nadále za teroristickou v zemi považována není a poukázal rovněž na propuštění představitelů opozičních politických stran. Lze dodat, že žalovaným obstarané zprávy zmiňují následnou proměnu, respektive rozpuštění strany s cílem vytvoření strany nové skládající se z více subjektů.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

49. Soud dodává, že uváděl-li žalobce při posledním pohovoru, že jakmile byla strana G7 označena za teroristickou, byl kdokoli, kdo do této strany patřil, obžalován, pak lze dát žalovanému za pravdu, že toto tvrzení žalobce se nepotvrdilo, neboť žalovaný také poukázal na to, že žalobce nebyl ve vlasti dle svých sdělení nikdy trestně stíhán, nebyla na něj podána žaloba v souvislosti s jeho politickou aktivitou. Žalobce nebyl obžalován ani s ohledem na jeho tvrzení o tom, že mu zabavili materiály strany, které u sebe měl mít.
50. Lze shrnout, že žalovaný se při posouzení § 12 písm. a) zákona zaměřil na to, že v zemi původu žalobce došlo v roce 2018 k zásadním změnám. Soud se ztotožňuje s žalovaným v tom, že tyto změny vylučují v případě žalobce důvodnost udělení azylu z důvodu jeho dřívější politické aktivity, neboť strany, které aktivně podporoval, ať již na jakékoli úrovni, jsou nadále považovány za legitimní a mohou se účastnit politického života v zemi. Žalobce měl v zemi potíže i jako „pouhý podporovatel“, nicméně s ohledem na zmíněné změny v Etiopii nic bez dalšího nesvědčí tomu, že by měl být do budoucna znovu postižen. Strana Ginbot 7 již není považována za teroristickou. Došlo k dialogu s opozicí. Nebyl nalezen důvod ani pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu, nic nenasvědčuje možným problémům žalobce v souvislosti s jeho původem. Žalovaný nenalezl ani jiný důvod pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu.
51. Žalovaný se zabýval také možností udělení azylu žalobci dle § 13 a 14 zákona o azylu, nicméně azyl ani z těchto důvodů žalobci neudělil, neboť pro to nenalezl u žalobce důvod. Bylo přihlédnuto k věku a zdravotnímu stavu žalobce. Jedná se o svéprávnou, zletilou osobu schopnou si zajišťovat své potřeby prací.
52. Žalovaný se adekvátně zabýval možností udělení doplňkové ochrany. Zopakoval své závěry z části, kde se zabýval možností udělení azylu dle § 12 zákona o azylu a ohledně možnosti udělení doplňkové ochrany uvedl, že žalobce neuvedl a ani žalovaný nezjistil skutečnosti, na základě kterých by mohla žalobci hrozit při návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Dále žalovaný uvedl, že dle jeho názoru lze doplňkovou ochranu v případě nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu shledat pouze tam, kde takové nebezpečí reálně a bezprostředně hrozí. Každou žádost je nutné posuzovat individuálně. Ze skutečnosti, že v některé zemi panuje problematická situace v oblasti lidských práv, nelze obecně vyvozovat, že veškerým obyvatelům této země hrozí riziko vážné újmy ve smyslu zákona o azylu či mezinárodních právních předpisů týkajících se uprchlictví.
53. Žalovaný se zabýval také možnými problémy žalobce při návratu z důvodu dlouhodobého pobytu v zahraničí. K tomu odkázal na Informaci MZV ČR, č. j. 147762-11/2019-LPTP ze dne 21. 2. 2020.
54. Žalovaný dále uvedl, že dle jeho zjištění v zemi neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možné pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Vycestování žalobce nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR.
55. Jak výše uvedeno, soud bez návrhu účastníků v souladu s čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, shromáždil další důkazy nejen k novým událostem v Etiopii po podání žaloby. Pro pochopení situace v zemi se setrvalým společenským napětím spojeným s dynamickým vývojem je podstatné poznat základy posuzované Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

společnosti (státu). Z důkazů soudu uvedených v bodu 14 odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, že Etiopie je federativní zemí s 120 mil. obyvateli. Etiopie je tvořena 11 etnickými založenými státy a 2 samosprávnými městskými oblastmi s vlastními zákonodárnými i výkonnými orgány. V Etiopii existuje množství rozličných etnických skupin, největšími z nich jsou Oromové (35 % obyv.), Amharové (28 %), Tigrájové (7 %), úřední jazyk je amharština. Žalobce je Amhar žijící v Addis Abebě, hlavního města. Národnostní napětí vedlo k opakovaným vnitřním i vnějším ozbrojeným konfliktům a k odtržení Eritrie. Smrtí vůdce EPRDF Meles Zenawi v roce 2012 skončil autoritářský režim s mocenskou preferencí Tigrajců a nastal chaos, kdy ostatní většinová etnika Oromové a Amharové požadovali podíl na vládě. Protesty i násilného charakteru vedly k tomu, že v roce 2018 se stal předsedou federální vlády Abiy Ahmed, Orom. S novou vládou je spojená liberalizace společnosti jak ve smyslu ekonomickém, tak politickém, a s tím i oslabení moci Tigrajců reprezentovaných stranou TPLF, což následně vedlo v roce 2020 k nové občanské válce mezi federální mocí a Tigrajci. Jak už to v dané oblasti bývá, do konfliktu se zapojily i okolní státy, zejména Eritrea na straně federální vlády, kdy vojenské úspěchy válčících stran založených na národnostním principu se měnily, přesto v roce 2022 došlo k ukončení i této občanské „tigrájské“ války a bylo uzavřeno příměří.

56. Následný vývoj po podání žaloby tak potvrdil závěry žalovaného o změně režimu, který lze označit za politický převrat, z politického hlediska tak nic žalobci nebránilo se do Etiopie vrátit, neboť jím preferovaná politická uskupení přestala být pronásledována a naopak dostala možnost se podílet na vládě v zemi. Žalobce je Amhar, tedy příslušníkem etnika, které se podílí na vládě v zemi a jehož postavení se změnou vlády v roce 2018 zlepšilo. Žalobce před vycestováním žil v Addis Abebě, městě nezasazeném přímo ozbrojeným vnitřním konfliktem, přičemž je příslušníkem etnika, proti kterému není veden ozbrojený nebo jiný útisk. Soud proto neshledal, že by vývoj v zemi po podání žaloby založil podmínky pro udělení mezinárodní ochrany v jakékoliv formě, neboť žalobci v zemi původu nehrozí újma v důsledku jeho politického nebo náboženského života, ani národnostní příslušnosti. Etiopie je etnický rozdělená země čelící opakovaně hladomoru, jsou tak objektivně dány předpoklady pro vnitřní nestabilitu země. Etiopii i po změně po roce 2018 nelze považovat za bezpečnou stabilní zemi „evropského střihu“, avšak v zemi v době rozhodování žalovaného i soudu neprobíhá ozbrojený konflikt nebo politický, národnostní či náboženský útlak skupiny, ke které žalobce přináleží, aby žalobci hrozila tvrzená vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.

57. Z důvodů shora uvedených soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
58. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 2. 3. 2023

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.